

[Aksel Møller.]

staten. Når tvangssparerne kommer på markedet med deres obligationer, hvem har så nogen som helst viden om, hvem kan forudse, hvilke kurser de kan sælges til? Det ærede medlem hr. Per Hækkerup var efter min mening meget hastig med sin erklæring om, at den, der ikke ville vente, naturligvis måtte finde sig i kurstabet. Det ærede medlem er jo muligvis ung nok til at kunne se 30 år i møde som tvangssparer, men der findes mange mennesker, som har foretaget opsparing med det formål for øje, at det skulle lette dem tilværelsen på deres gamle dage, og de kan ikke vente med at sælge.

Der er kun i ét tilfælde taget hensyn til de synspunkter, som har været fremført af de deputationer, der har henvendt sig til udvalget, eller fra dem, der har skrevet til udvalget. Der er ikke taget noget hensyn til, at denne lov på en særlig hård måde kommer til at ramme de ægteskaber, hvor også hustruen har en arbejdsindtægt. Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har så ofte talt om den situation, som et sådant ægtepar er i. Det ærede medlem skylder os endnu en forklaring på, med hvilken begrundelse hun mener denne tvangsopsparing kan lægges oven på den almindelige beskatning. Der er ikke taget noget hensyn til erhvervenes indvendinger. Alle erhverv i Danmark har gennem deres organisationer henledt opmærksomheden på, hvilken risiko denne lovgivning medfører. Der er kun på ét område sket noget, som kunne ligne, at man kommer de grundsynspunkter i møde, som har været så meget fremme i pressen, idet man har søgt at lempe byrden for dem, der har et forholdsvis lille privatforbrug i forhold til deres samlede indkomst. Men det er jo klart, at denne imødekommenhed er en imødekommenhed, som først og fremmest er en fordel for de helt store, for de ganske få, men ikke nogen fordel for alle de mange virksomheder, som har 30-40-50 mand i arbejde. Der skal lånebeløbet ofte udredes direkte

af driftskapitalen. Det er sådan noget, der gør denne lovgivning så farlig.

Man spørger: er det det, som den højtærede finansminister har tænkt på, når han i betænkningen skriver — åh nej, formelt er det jo flertallet, som siger det i betænkningen til folketinget — at man under drøftelserne i udvalget har fået oplyst af finansministeren, at han har adgang til at eftergive statsskat, og at han også i kraft af de bestemmelser, der findes i lovforslaget, har adgang til at fritage for lånepligten, uanset om han vil eftergive for statsskat eller ikke. Det vil sige — står der i udvalgets betænkning — at der kan

„tages hensyn til betydelig indtægtsnæddgang som f. eks. i visse tilfælde af overgang til pension og til ekstraordinært store afdragsforpligtelser o. lign.“.

Det ville være af stor værdi for de mennesker, der nu skal forberede sig på at indbetale lånebeløbene, om de vidste, hvad der ligger i udtrykket „o. lign.“. Det ville være en stor hjælp til vurdering af dette lovforslags rækkevidde, hvis vi kunne få at vide, hvad det er, den højtærede finansminister dermed har tænkt på.

I forbindelse med problemet om opgørelse af privatforbruget opstår der også et spørgsmål, som det nok kunne være værd for offentligheden at få lidt besked om. Der står derom i betænkningen, at finansministeren har oplyst, at det ved praktiseringen af denne bestemmelse — nemlig bestemmelsen om en hensyntagen til forholdet mellem et lille privatforbrug og en stor indtægt — må kræves, at privatforbruget opgøres efter samme retningslinjer som de, der følges ved administratiionen af loven om præmiering af opsparing. Hvad er det for retningslinjer? Vi bad den højtærede finansminister om i et notat, som kunne optrykkes som bilag til betænkningen, at redegøre for dette, så ville der dog være nogen rettesnor for, hvad det her drejede sig om. En sådan redegørelse har vi ikke fået, men jeg håber, vi kan få den mellem anden og tredje behandling.